HUGO DE SANCTO VICTORE. EXCERPTA
3. Viertel 12. Jh.
Seite 22r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

solū ē. qd̄ de singlis singl̄ dr̄. in sūma
tm̄ n̄ singl̄. s. plr̄ p nuntiat. cū tm̄ ad
substam dr̄ nāq; p̄sona ē pat. ⁊ filius ē p̄sona.
⁊ spēs cē ē p̄sona. ⁊ tm̄ dicis simul n̄ potest p̄r.
⁊ filius. ⁊ spēs cē ē p̄sona. ⁊ tres p̄sonę. hoc
eni solū ecclis q̄ ē substa dr̄ de singlis sin
gl̄ dr̄. in sūma tm̄ n̄ singl̄. s. plr̄ p nun
tat. Q d̄ auf. relatione ē dn̄r. ad se dn̄r.
⁊ de singlis singl̄ dr̄. In sūma tm̄ nec
singl̄ nec plr̄ p nuntiant. quō ad se
dicta s. ēt quō ad id quē dici n̄ possunt.
Ita q ē pater ē. a se ipso ē ē. q d ē filius ē.
a pat ē ē. Q d ē spūs scūs ē. ab utq; ē ē.
filius nasci ñt. s. pēs cēs p cedē. ⁊ solū filius na
ci ē. n̄ spēs ci. Q d eni nasci ē de alio ē ē.
n̄ tm̄ ia aliud. Q d auē p cedē. de aliq ē ē. ⁊ ali
quo ens in aliud. Q d eni spirat ē spirat
ab aliq. ⁊ spirat ē aliq. Jo supra s. uoca
bula ad significandū id qd dicendū
erat de dō. ut intelligi aliq̄ tm̄ possit
set. qd cōprehendi n̄ potest. Ita ē sic ab in
mo sua notitia dēs repaū ab homine. ut
nec tot manifest ēēt. nec totus absconditus.
Si eni totus manifestus ēēt. fides
n̄ exercerēt. ⁊ si fidelitas n̄ ūnceēt. Si
ū tot ēēt absconditus. fides n̄ uacarēt
⁊ in fidelitas excusarēt. Ita ē. iiii. modis
i uisibil dēs ad notitia hōinis q̄ditur.
duob intellectus duob sensis. intus aspiran
one. ⁊ rōne. foris p̄ ēatam ⁊ doctrina. Et
ecclis duo ad natura p̄ uenient. duo ad
gram. Ratio ⁊ ēatura ad natam p uenēt.
aspiratio ⁊ doctrina ad gram. Ꝑ ēta p̄ h
in doctrina aspicienda s. q. auctoritas p
bat. q rō humana n̄ ūbo di fuerit illu
minata. uā uitatis uidere n̄ potest.

Capitula quarte partis.

Q modis separata uoluntate di
accipiat. tripl. operatio. p̄missio.

Omnium causa uoluntas ē ēa
toris. q. nulla p cedēs ēa mouet.
q ēna ē. nec sub stans aliq ēfirmat. qm
ex semetipsa iusta ē. Neq; eni id eo iuste
uolunt. q a fuēn iusta fuit. q d uolunt.
s. q d uolunt ideo iusta fuit. q ipse
uolunt. Suū eni ac p̄p̄ū uoluntatis ē
iusta ē. q d ē. Et ex eo q d in ea ē iusta.
iusta ē q d ex ea ē iusta. quō f ea ē iusta.
q d iusta ē. q d unq; iusta n̄ ēēt. si secdm
ea n̄ ēēt. Cū q̄r. q̄re ita ē q d iusta ē. ēt
nemo ūmme respondēt. quō f uolun
tate di ē. quę iusta ē. Cū q̄r. q̄re ipsa
uoluntas di ē iusta. Sanctus respondēt.
quō p̄ mę ēat̄ nulla ē ēa. cui ex se ē ē
q d ē. hęc aū sola ē unū ortū ē q ēq d ē. ⁊ ipsa
n̄ ē orta. s. ēna. Hic n̄ p̄ ēt uindū nob
ē q d sacē ēpura de uoluntate di diūsis
q̄b dā modis loq ēsueū. ⁊ n̄ ē uoluntas
diūsa. s. loco uno diūsa ē de uoluntate
q̄ n̄ ē diūsa. Ha uoluntas di in sacro
eloq̄o aliq̄n accipit illa. q̄ ē in ipso. ⁊
id ē cū ipso. ⁊ coēna ipsi. Aliq̄n ū f. q̄ndā
dicendi figurā uoluntas uocat. q f p̄ ēta
te n̄ ē uoluntas ē. s. signū uoluntatis ū.
⁊ dr̄ ipsū signū uoluntatis uoluntas.
cū uoluntas n̄ sit. s. signū tm̄. quē ad mo
dū ⁊ signa ię ira dn̄r. ⁊ dilectio n̄ signa
dilectio apellant. Et dr̄ ira ūs dēs. ⁊ n̄ ē
ira aliq̄n. s. signa tm̄. q fortsitum. q b ira
ostendit. ira ipsi notat. Et ē figa dicēdi. f.
q. n ē falsū q d dr̄ uerū. similitudinis re
spectu obumbratū. Et sed in istos n̄ sit si
gnarū q̄ si diūsę uoluntates dō attribuunt.
q diūsa s. illa q p figā dn̄r uoluntas ē. cū ea
q̄ sedm p̄ ēatē dr̄. una sit uoluntas ipsi.
Igit q. p̄mū ⁊ p̄ncipalit dr̄ uoluntas
di una ē. q ē ē uoluntas ē. ⁊ una ē nec
multiplicitate percip. nec mutabilitate.

Part qrta c. 1.